

Toscaneweek 150706-150714

met: Anja

Na een super fietsweek met En Route door de Dolomieten en na het uitzwaaien van de kameraden hebben we snel onze spullen gepakt voor ONZE VAKANTIE in Toscane.

Na een ontspannen 5 uur rijden bereikten San Baronto, de keuze die Anja vooraf al had gemaakt. Ze had 3 campings uitgezocht, maar achteraf gesproken was dit een voortreffelijke keuze. Wel wat duurder en ook de plaats hebben we dit keer wat meer voor betaald om met een perfect uitzicht en stilte om ons heen een geheel eigen territorium te hebben.

Ons stekkie!

met uitzicht op het dal tussen Prato en Monte Caltini Terme/Alto.

Deze dag afgesloten, na een biertje natuurlijk, met sightseeing over de camping, een afzakkertje bij de bar en een simpele maaltijd in het bijhorende restaurant. De dag is omgevlogen.

---

*San Baronto heeft als eigen positionering ook een memorabel monument neergezet, zie openingspagina: **PATRONO DEI CICLISTI PER TUTTE !!***

7-7-2015: VAN ALLES WAT EN BIJZONDER

Bij de informatiedesk gisteren al voor een aantal activiteiten ingeschreven, ja..... wij worden ook echte toeristen. Maar dat was pas voor het middagprogramma om 17:00 uur.

Dus na een dag reizen is het altijd goed het even rustig aan te doen. Wat gezwommen was wel de enige inspanning die we ons konden veroorloven, dit bleek ook wel nodig te zijn.

Voordat we wat later dan verwacht op pad gingen voor een wandeltochtje in de omgeving, hebben we het wachten veraangenaamd met het kijken naar de Tour de France. De wandeling was onder begeleiding en ingestoken op een cultureel- en biologisch programma. Hierbij kregen we ook de inspanningen van de familie [Dei Medici](#) en de invloed voor deze streek mee.

Zij hebben een bepalende invloed gehad op de cultuur en natuur van het gebied Barco Reale en hebben ook veel gedaan voor de arme bevolking. Een andere invloed kwam door de pelgrimsroutes, waarbij een priester na één van de pelgrimstochten in dit gebied beleef wonen en werken. Zijn invloed voor het welzijn van reizigers en later ook bewoners liet zich gelden in een snel groeiend, welvarend gebied.

We kregen veel uitleg over bloemen, planten, bomen en waar we dit allemaal in de Italiaanse keuken kunnen terugvinden.

Ook werd gewezen op een zeldzame, een van de grootste, vlindersoort. Mooi op de foto gekregen!

Om 20:00 uur waren we terug en na wat winkelen, eten koken en douchen stonden we om 20:45 uur weer klaar voor de 2e activiteit. Met een busje werden we naar villa Rospigliosi gereden voor een operavoorstelling door een tenor en een pianiste.

De ambiance was luxueus, de uitvoering door het op één toonsoort blijven van de tenor wat minder, al was de pianiste gedreven en kon ze de technische hoogstandjes goed aan. Leuk om meegemaakt te hebben. Afsluitend kregen we prosecco aangeboden met wat hapjes en daarna werden we weer opgehaald en teruggebracht naar de camping.

In de zwoele avondlucht samen nog een afsluitend drankje genomen op weer een bijzondere en mooie dag.

8-7-2015: ZWEMBAD EN FIETSEN

Weer heerlijk uitgeslapen en rustig de ochtend ingegaan. Dit is het motto van dit deel van de vakantie: bijkomen.

Later op de ochtend een beetje gepoedeld. kriebelen en zijn we de Natuurlijk als je dan in van de beroemde **Leonardo da Vinci** te grijpen. Dus op weg steile afdaling naar het idee dat we ook maar goed, gedane deze weg terug beviel

naar het zwembad gegaan en Na de lunch ging het toch weer fiets weer opgestapt. de buurt bent, is het nagaan historische plekken van een leuk uitgangspunt om aan met een kleine omweg en Vinci. Meteen al in die hitte weer omhoog zouden moeten, zaken nemen geen keer en sowieso niet.

Het stadje (?) Vinci was aardig, maar zeker niet commercieel opgezet om van de naamgenoot te profiteren.

Klein, het museum zijn we niet ingegaan, maar dat was de trekker. Het leek ook wel uitgestorven, slechts één Nederlands gezin was te bekennen.

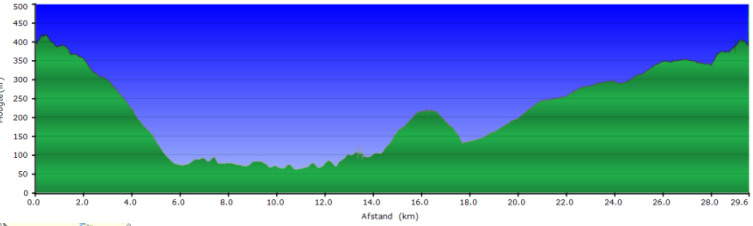
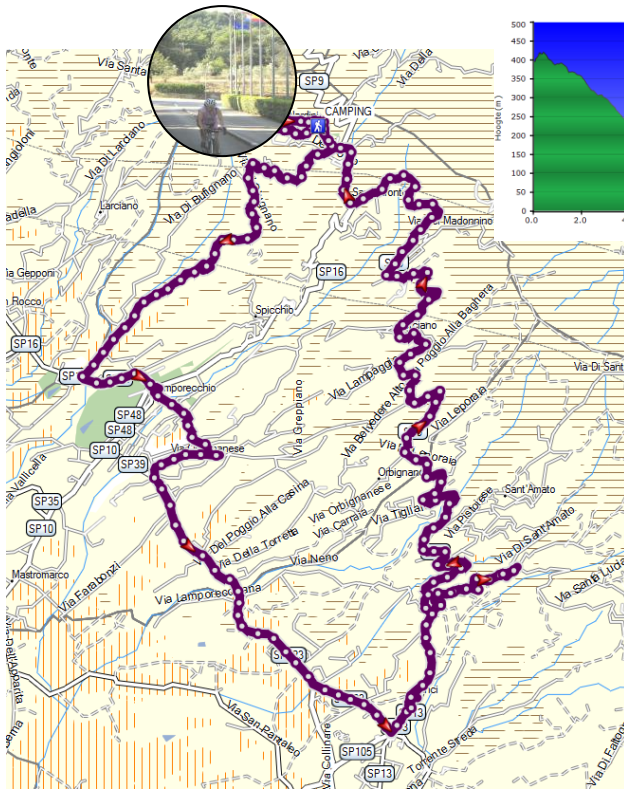

Daarna maar doorgefietst naar zijn geboortehuis, waar het huis an sich bekeken kon worden, maar niets te bekennen over de grootsheid van deze beroemdheid.

De terugweg liep, in tegenstelling tot de heenweg, mooi geleidelijk op. Precies wat wij nodig hadden en zeker onder deze weersomstandigheden. De weg was ook aan beide zijden grotendeels door bossen/gecultiveerde boomgaarden (druiven en olijven) - gelardeerd door rijkelui huizen - zodat de schaduw de nodige verkoeling bracht en ook de pracht van de omgeving omlijstte. In de campingwinkel voldoende eten en drinken bij elkaar gesprokkeld en in rugzakjes en plastic tasjes op de fiets mee naar boven.

Tocht:		
afstand	30,2	km
hoogte	659	hm
tijd	1:49:32	uur
gemid	16,6	km/h
max	52,3	km/h

Weer een dag om met plezier op terug te kijken

9-7-2015: PISTOIA

Dit jaar hebben we een keuze gemaakt om niet van de haute cuisine van de Toscaanse cultuur te gaan genieten, maar meer van de echte inheemse zaken te gaan beleven. Zodoende dus geen Florence, Siena of Lucca, maar Pistoia is een middelgrote stad en we willen dit op een voor ons toeristische manier gaan doen.

Ook hier komen we een rijke cultuur tegen, het is tenslotte een oude beschaving die zich in het verre verleden ontwikkeld heeft zeker in de periferie van Rome. Pistoia kent eveneens een mooie binnenstad met schitterende bouwwerken en als gebruikelijk ook een centraal gelegen groot plein. We hebben ook een mooi kleurenspeel gezien op de plaatselijke groenten- en fruitmarkt, waar we net rond sluitingstijd aankwamen. Ook de leuke doorkijkjes van de smalle straatjes en steegjes en in de kleine zaakjes waren aangenaam om te zien.

Op weg hiernaar toe hadden we bij toeval al een parkeerplek gevonden, waar al snel bleek dat dit "gratis" was. Wel slagbomen en aankondiging, maar nergens meer parkeermeters. De rest van de stad was bezaaid ermee en overall was wel een aankondiging van max. 2 uur parkeren. We hadden dus mazzel en niet al te ver van het centrum.

Een 2^e mazzel (?) hadden we bij de lunch. Dit is toch wel een apart verhaal. Anja had een aankondiging gezien bij een leuk “mannenzaakje” (zoals we alles wel noemen waar we verwachten dat we met OEDZIOD een leuke stek kunnen hebben).

Mannenzaak: Menco, en de herinnering aan Sneeuwwitje en de zeven dwergen elders in Toscane.

Wij naar binnen en bestellen. Ten eerste bleek het al iets anders te zijn dan wij verwacht hadden, namelijk gefrituurde inktvis. De witte wijn was matig, maar behoorde ook bij de aankondiging. Dus wij tegen heug en meug alles naar binnen gewerkt en de rekening gevraagd. Die bleek 2 keer zo hoog als verwacht en dat pikken we niet. Anja op haar Italiaans in conclaaf, werd de eigenaar erbij gehaald. Deze ging nogal tekeer, dus ben ik er ook maar bijgeschoven. De reclame bleek er te hangen voor als hij een kraam had staan 's avonds en nu was hij op geen enkele manier te overtuigen van het feit dat wij dat niet konden weten. Woest scheurde hij de bon zelfs door en was niet te vermurwen om ook maar één cent verder aan te nemen. Dit haantje was duidelijk op z'n pik getrapt, maar wilde zijn 'fout' niet toegeven en er liever bij inschieten. Kortom gratis!!

Waar we overigens ook voor kwamen was de “Blues”. Er zou een week lang feest zijn, maar wel de zitplaatsen op het plein en verder niets dat ook maar op een muzikaal hoogstandje

leek, noch op een aardverschuiving aan mensen om dit mee te maken. Dus linea recta op naar de tent. Ten minste .... als we de auto kunnen terugvinden.

Afijn, na wat omzwervingen en terug via de roots die we eerder hadden laten liggen en uiteindelijk de parkeerplek weer gevonden.

Eindelijk tijd voor een BBQ, die enorm geslaagd was.

's Avonds kwam er een enorme wind opzetten, die ook de volgende dag nog grotendeels zou aanhouden.

Wat een geluid!!

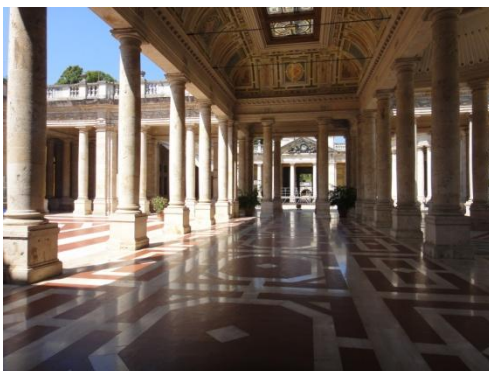
10-7-2015: PISTOIA

Uitgeslapen en gelezen op onze rustige campingplek, helemaal bijkomen na een heftig jaar en een stevige week vooraf. In de schaduw van de bomen uitkijkend over het dal.

Om 14:00 uur ging het toch weer kriebelen, de onrust sloeg bij mij weer heftig toe, dus tijd weer om de fiets te pakken.

Montecatine Terme/Alto als doel gesteld, wat als naam nog was blijven hangen vanuit eerdere jaargangen, maar niet meer hoe het er precies uitzag. Helaas op wat pompeuze, grote hotels en gebouwen na, was er niets te beleven en dus inderdaad omhoog naar M. Alto. Wisten we dat al niet?!

Dit dorpje was na een stevig kuitenbijtertje een verademing met zijn grote broer beneden. Leuke steegjes, kris kras en steil, bijna vertikaal toelopend, vriendelijke kleuren en bomenrijen en een aardig pleintje met terrasjes. Een kerk en een kathedraal, ieder aan een kant van het dorp, waar je dus beiden weer tegenop moest klimmen, > 25 % !?

De terugweg hebben we een andere weg gekozen, zodat we sneller bij de camping zouden zijn, maar ook even weer wat hoogtemeters meepakten. De temperatuur was beter te harden, geen 36 maar 30 graden Celcius. Uiteindelijk en tenslotte de mooie klim naar San Baronto. Gestaa tegen 15 km/uur gemiddeld omhoog, Anja volgde op haar tempo.

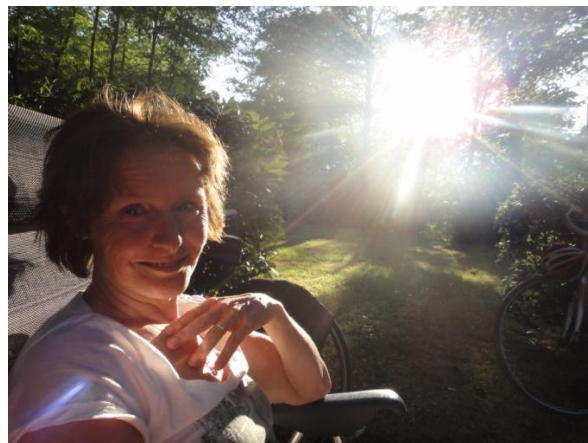
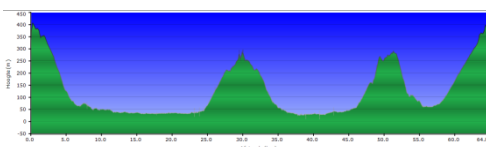
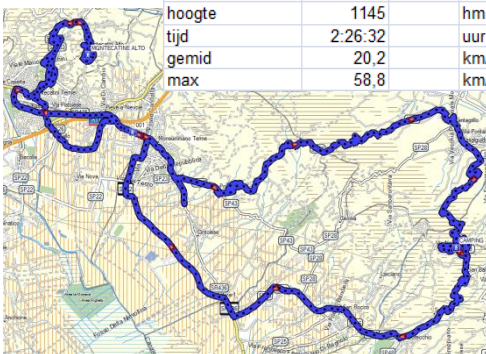

Nog even de winkel in voor wat aanvulling van de koolhydraten.

Bij de tent gegeten en 's avonds een kop koffie in de bar gehaald, waar we weer in gesprek kwamen met de familie uit Zwolle.

Tocht:		
afstand	69,7	km
hoogte	1145	hm
tijd	2:26:32	uur
gemid	20,2	km/h
max	58,8	km/h

Wederom een geslaagde dag samen.

11-7-2015: EERSTE ECHTE RUSTDAG.

Niets noemenswaardigs of het moet zijn dat we twee keer zijn gaan zwemmen en 's avonds alleen een pizza bij het restaurant iets van de camping vandaan hebben genomen.

De pizza was heerlijk, de ontvangst ongemakkelijk en de eigenaar/kok een oud baasje met een ranzige schort aan. We lieten het daar maar bij.

12-7-2015: GENOEG RUSTWEER EN NOG ÉÉN STADJE TE GAAN.

Weer een hitte die dag (> 32 gr. C.). Dan maar weer fietsen en vroeger dan gebruikelijk deze dagen, maar wel op z'n Hollands midden op de dag, vertrokken we Prato.

Heen gepland via Pistoia en terug wilden we langs Vinci terugkeren omhoog, van wege zijn mooie geleidelijke klim en door de bosachtige omgeving voor de schaduw. Het zou echter anders verlopen/ver fietsen.

Hier net na de afdaling in het eerstvolgend dorpje, nog fris en fruitig en de eerste de beste bezienswaardigheid langs de weg ook meteen vastgelegd (Quarata).

Prato Centrum was lastig te bereiken, zeker op de fiets. We werden heen-en-weer gestuurd en soms was er weer helemaal geen bord te verkennen. We kwamen Prato dwars door het industrieterrein binnen en het leek ook geheel verlaten op deze zondag. Uiteindelijk bereikten we de eerst bezienswaardigheden: kerk en oud-ziekenhuis/militair hospitaal.

Zelfs deze duif zocht verkoeling tegen de brandende hitte.

Na de stadsbezigting van deze los aan elkaar hangende pleinen en gebouwen, op z'n Chinees: 'hup van het een naar het ander, kijken en wegwezen', zijn we direct door het inmiddels opengaande industriegedeelte (waar deze chinezen wel standvastig lijken te zijn) heen gevlogen om deze werkstad snel achter ons te laten. Onderwijl nog even een Chinese vrouw erop gewezen de ogen te openen (ze reed Anja bijna van de weg met haar optrekkende auto).

Terug in Quarata hebben we ons meteen tegoed gedaan aan een yoghurt-ijs met vers fruit. Heerlijk verfrissend. Anja wilde nog een drankje, maar op hetzelfde pleintje vond ik toen minder geslaagd en we zouden nog wel iets tegenkomen. Laten we eerst de weg naar Vinci maar pakken, dan zijn we die heuvelrug tenminste over.

Via Buranti klimmen we opgetogen en met rustmomenten naar boven. De steilte van soms > 22 % en behoorlijk lang aanhoudend deed zich voelen en uiteindelijk .... stopt de weg !!

Luguber beeld op plein Quarata.

Een bospad ging wel verder, maar het risico niet te weten waar we uitkwamen vonden met de racefietsen te groot en dus daalden we weer af tot het Maria-kappelletje, waar een splitsing was om een andere kant te proberen. Na een lichte plooiing in de weg boog deze ook weer terug naar de kant waar we vandaan kwamen en met een snelle, steile daling waren we weer in Quarata. Geen ijs dit keer, maar liters vocht om aan te vullen na de verzengende hitte waarin we de klim hadden gemaakt. Het laatste deel maar op de bekende weg gebleven en vanuit Casalguide weer de klim naar Baronto gemaakt, wat een plezierige klim blijft. Er stond wel meer wind en ook de hitte was ondraaglijker dan de vorige keer, dus het gemiddelde op de klim zou wel achterblijven bij de eerste keer. Anja bleek er nog meer moeite mee te hebben, maar had daarentegen ook nog foto's gemaakt van het fietsermonument. Intussen had ik de camping al betaald, want de volgende dag zouden we onze terugreis naar huis gaan aanvangen.

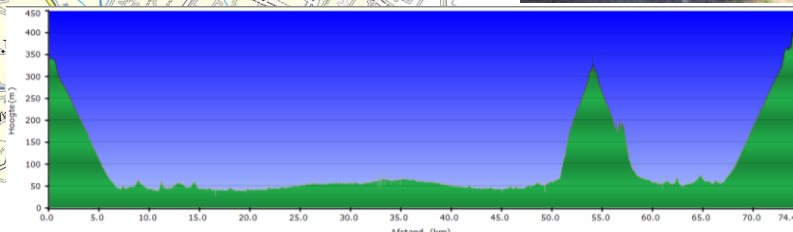
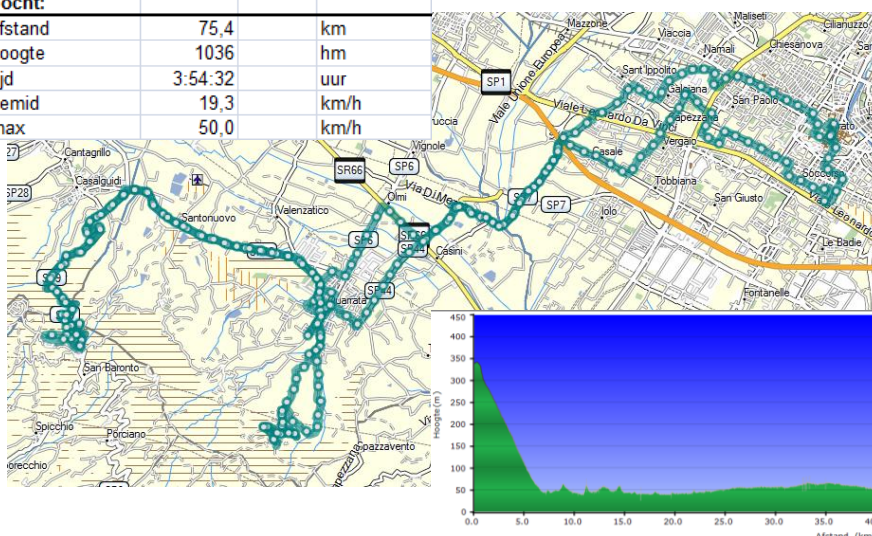
We kregen ook nog een naar bericht van Jan, die met klachten in het ziekenhuis werd opgenomen vanuit een reis naar Kuala Lumpur. Hij is acuut gedotterd, maar kon hun vakantie naar Thailand gewoon doorgaan 2 weken later.

Bij de tent natuurlijk eerst even nagenieten met een koele drank en daarna gelijk ook gaan

pakken. Intussen waren er ook burens gekomen, dus de timing om te gaan was perfect. Na het douchen weer naar het restaurant op de camping, waar menigeen een typisch Hollandse reactie had op de bediening en de stemming te snijden was bij het naastgelegen tafeltje (was toch al een omhooggevallen meneer). Wij bleven rustig, kregen goed te eten en waren zelfs "vriend" met de terrasvoerder Antonio. We kregen een extra glas Grappa van hem!!

Tocht:		
afstand	75,4	km
hoogte	1036	hm
tijd	3:54:32	uur
gemid	19,3	km/h
max	50,0	km/h

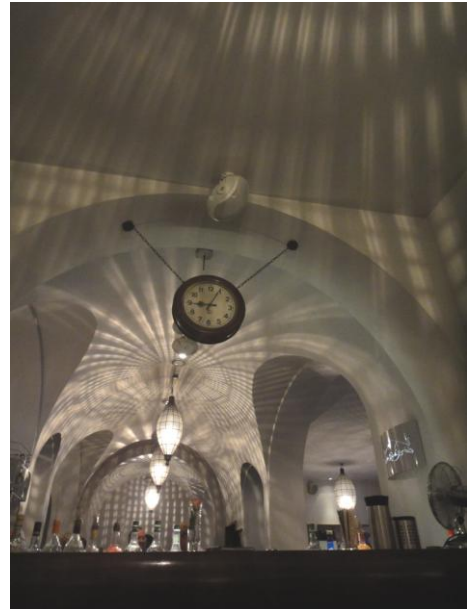
13 EN 14-7-2015: TERUGREIS.

In Italië konden we voortvarend doorreizen, maar in Duitsland stokte dit door de vele wegoptrekingen en daarmee gepaard gaand tijdverlies. Dat biedt op zich ook weer mogelijkheden. Zo zijn we nooit in Aschaffenburg geweest, een prachtig historisch plaatsje.

Midden in het centrum, nabij de historische kern een hotel met parkeergelegenheid gevonden. En daarna in een leuke studenten bar/restaurant aangeschoven voor een hapje. Het eten was op zich goed, maar een "domme gans" die ons bediende leverde

uiteindelijk wat ergernis op. Ze werd door zichzelf verleid door een student, die haar eigenlijk niet zag zitten. Daardoor werden andere klanten vergeten of afgeraffeld. Het was geen ingeving, want de omslag was duidelijk waarneembaar toen deze gast binnenkwam.

Na het eten Aschaffenburg doorgelopen, een verrassend leuke plaats.

Ook de laatste fase van de reis was met een beduidend lagere gemiddelde snelheid dan normaal, maar eenmaal thuis was het weer heerlijk en konden we aanschuiven voor de eerste bergetappe van deze Tour de France.

EEN HEEL MOOIE, SPORTIEVE EN MET SCHITTEREND WEER DOORLEEFDE VAKANTIE SAMEN.

